

meget, meget præcise systemer, som vil gøre, at verdensmarkedet overhovedet ikke ville kunne komme til at influere på, hvordan priserne vil være på ejendomshandler. Men netop for ikke at have den slags pludselige reaktioner, som jo er forholdsvis uforudsigelige, vil der være mulighed for, som man har udviklet systemet i dag, at lave kurssikringsforsikringer, som det er relativt nemt at komme til, og som er relativt billige, sådan så man på enkel vis kan komme ud af det system, hvor man jo så indimellem også kan få en lidt lavere betaling, for det er der jo også mulighed for.

Men man kan forsikre sig mod de der pludselige svingninger.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, man kan forsikre sig mod kursudsving, når der ikke er stor risiko for kursudsving, og så er det ikke ret dyrt, men i perioder, hvor der er fare for store kursudsving, er det faktisk enormt dyrt. Derfor synes jeg, man er nødt til at tænke over det, og det er ikke så svært at tænke sig en boligfinansiering, der ikke er afhængig af tilfældige udsving på verdensmarkedet.

Vi har jo haft det i Danmark op til nyere tid med en meget stor portion statslån til boligformål. Socialdemokratiet har i sit program i årevis haft stående, at det gik ind for statslånemuligheden, så man var frigjort fra bare at skulle følge tilfældige svingninger ude på verdensmarkedet.

I dag vil jeg foreslå, at man tog fat i det og sagde, at man mellem en boligkøber og så den pensionskasse, som det jo typisk er der køber obligationerne, lavede en prisaftale, som ikke var afhængig af, hvad der sker på den amerikanske børs, men var afhængig af den danske økonomi og af, hvordan forholdene er her i landet. Man kunne bare aftale renten til 1 pct. plus inflation, så ville der være en sammenhæng mellem lønudviklingen og huslejudviklingen i Danmark og ikke en afhængighed af den amerikanske børs.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven) og lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven, lov om værdipapirhandel m.v., lov om fondsmæglerelskaber, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Forbedring af mulighederne for at videreføre aktiviteterne i et kriseramnt institut, tavshedspligt, partsbegreb m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).

(Fremsat 8/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

På grund af udskrivelse af folketingsvalget i februar i år kom det foreliggende lovforslag ikke til første behandling, og siden har økonomiministeren indarbejdet nogle tekniske og sproglige rettelser i det, inden det blev genfremsat i sin nuværende skikkelse.

Der er gennem længere tid iagttaget et behov for at ændre en række af de gældende finansielle love, ikke mindst for at skabe en bedre harmonisering af reglerne for finansielle virksomheder. Et af regeringens mål er tillige at forenkle reglerne.

Som i flere andre af de finansielle forslag, vi har her, så er baggrunden for det konkrete forslag igen eneredegørelsen, som advokat Jan Schans Christensen har udarbejdet om området, og derfor foreslår økonomiministeren, at Finanstilsynets tavshedspligt gøres mere præcis, og at

det slås fast, hvem der har partsstatus over for Finanstilsynet.

Det foreslås også, at andre på visse betingelser kan få partsstatus. Hvis der i forbindelse med en retlig undersøgelse om overtrædelse af bankloven træffes en afgørelse i tilsynet, skal den undersøgte have ret til at være part. Det formuleres mere direkte sådan, at den, som overtræder bank- og sparekasselovens regler om hvem, der kan henvende sig til offentligheden og tilbyde sig som modtager af indlån, anses som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, der vedrører den pågældende. Det synes vi er en ganske udmærket ting, der kommer ind.

Et andet påtrængende behov retter sig mod at gøre regelgrundlaget for kriser i banker og sparekasser bedre.

Vi er tilfredse med forslaget om at kunne håndtere pengeinstitutkriser. Det er vigtigt, at såfremt et pengeinstitut skulle få alvorlige problemer, kan der handles hurtigt. Vi føler også, det er fint, at en tvangsindløsning af mindretalsaktionærer nu ændres til, at en hovedaktionær, som ejer 70 pct. af kapitalen i et kriseramt pengeinstitut, får mulighed for at tvangsindløse de øvrige aktionærer. De fleste pengeinstitutter har aktier spredt på så mange personer, at de ni tiendedele, som gælder ifølge aktieselskabsloven, er temmelig meget at få fat på.

Alt i alt så ser vi ændringer for at skabe bedre og mere ensartede regler i den finansielle lovgivning. Det er regeringens mål, det synes vi er godt, og vi kan tilsige vores støtte til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det lyder jo fint og meget teknisk. Men det er jo faktisk en sag, som har en meget højspændt moderne politisk baggrund, nemlig Spar Nord-sagen, som kostede en skatteminister livet.

Derfor vil jeg da gerne spørge, om det er indgået i den socialdemokratiske gruppes overvejelser, at hovedsigtet med dette lovforslag er at gøre de ulovlige skattefradrag, som man administrativt tildelte Spar Nord-banken, Kronebanken, Bornholmerbanken, lovlig.

Det er i hvert fald ikke helt almindelig praksis i Danmark, at noget, som hidtil har været ulovligt, og som strider imod alle principper, kommer man bare med og siger, at nu gør vi det lovligt. Er det overhovedet indgået i Socialdemokratiets overvejelser, om det nu er klogt?

Det hænger jo sammen med, at man forsvarede, at hr. Stavad ikke havde gjort noget galt.

Men det, der var sket, var godt nok forkert, og nu kommer man bare og siger, om vi ikke fremover skal sige, at det er i orden.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg kan forsikre hr. Frank Aaen om, at vi i hvert fald i Socialdemokratiet ikke vil medvirke til noget, der er ulovligt, men jeg skal ikke komme nærmere ind i de gamle sager omkring Himmerlandsbanken og Spar Nord-sagen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg må sige, at det undrer mig meget, for Socialdemokratiet har, siden de kom i regering, og vi har i nogle tilfælde fra Enhedslistens side hjulpet, stået for at luge ud i skattefiduser, fjerne skattefiduser, vi vil ikke have det plat. Nu kommer man bare her uden videre med pæne ord og siger, at nu tillader vi – og det hedder plat – at tab, man ikke har lidt, kan man fremover trække fra i sit skatteregnskab.

Det er simpelt hen en nyskabelse i skattelovgivningen, og jeg kan ikke forstå, at det bare forbigås som noget, der er i orden. Det burde faktisk give anledning til en lidt større diskussion om hele den måde, man håndterede bankkriser på i Danmark op gennem 1970'erne og 1980'erne ved hjælp af ulovlige bankskattefradrag, nu skal fortsætte i samme spor bare med den ene forskel, at man siger, at det, der er ulovligt, gør vi fremover lovligt.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Her drejer det sig ikke om at gøre ulovligheder lovlige. Det drejer sig om, at hvis der mod forventning er pengeinstitutter, der kommer i krise, skal der være mulighed for hurtigt at reagere derpå og sikre indskydernes midler, og at der fortsat er tillid til pengeinstitutvæsenet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det drejer sig om, at man vil give statstilskud i forbindelse med bankredninger, og det er også i orden, det kan man godt få mig med på, det skal bare være åbent, så det er synligt, så man ved, hvad der foregår.

Men det har jo ikke noget med det her forslag at gøre. Her skal det jo hemmeligholdes for be-

folkningen, at man tildeler den købende bank et skattefradrag for nogle udgifter, den ikke har haft, et fradrag for nogle tab, den ikke har lidt. Det tildeler man administrativt det købende pengeinstitut. Det er skatteydernes penge, man giver til et pengeinstitut, uden at nogen kan få øje på det. Jamen det er noget svineri. Det er noget svineri, at bankerne skal have penge betalt af skatteyderne, uden at det nogen sinde kommer frem på et stykke papir, at de får penge.

Det her betyder jo, at et Spar Nord-fradrag – 174 mio. kr. forærede man Spar Nord i skattefradrag – kan man fremover forære væk, uden at nogen kan gøre, uden at nogen kan sige noget som helst imod det. Jeg synes, det er forargeligt, at Socialdemokratiet er slået ind på sådan en linje.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Ja, det bliver en kort bemærkning.

Jeg synes, jeg skal henvise hr. Frank Aaen til den håndbog, der lige er udkommet om kriser i pengeinstitutter.

Pia Larsen (V):

Dette lovforslag består af 3 hovedelementer. Den første del har at gøre med tavshedspligt og partsbegrebet i den finansielle sektor. Overordnet set skal der fra Venstres side udtrykkes tilfredshed med forløbet af den proces, som har haft til formål at revurdere reglerne om tavshedspligt og partsbegrebet i den finansielle sektor.

Dr.jur. Jan Schans Christensens eneutredning har på glimrende vis behandlet den eksisterende lovgivning og de problemer, der på en række områder har været resultatet af den. Eneutredningens anbefalinger om at skabe større klarhed er bl.a. med dette lovforslag i høj grad blevet fulgt, og de fleste af de konkrete situationer, hvor der i eneutredningen blev peget på, at der eksisterede problemer i forhold til nugældende lovgivning, er blevet løst både for så vidt angår tavshedspligt og partsbegreb.

Dog havde vi i Venstre gerne set, at Schans Christensens anbefalinger var blevet fulgt i endnu højere grad. I lighed med de andre lovforslag, som i denne tid er til behandling, har økonomiministeren nemlig valgt at se bort fra den del af eneutredningen, som anbefalede, at også kunder i visse situationer kunne opnå partsstatus eller i hvert fald visse partsbeføjelser.

Schans Christensen pointerede, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb har den væsentlige fordel frem for det nugældende finansielle partsbegreb, at det er rummeligt og fleksibelt, og at det i konkrete, specielle situationer kan afveje hensyn for og imod at give hel eller delvis partsstatus.

Selv om der som sagt er sket fremskridt i forhold til det nugældende partsbegreb i den finansielle lovgivning, mangler der stadig væk denne fleksibilitet, og kundeforholdet er således nu fuldstændig afskåret fra at opnå partsstatus, især i helt ekstraordinære situationer, da lovbestemmelsen er udformet udtømmende.

Venstre mener, at der bør være en sådan fleksibilitet og rummelighed i partsbegrebet, at også kunder i sjældne situationer som behandlet i eneutredningen har mulighed for at opnå partsbeføjelser ved en konkret afvejning mellem hensynet til kunden og hensynet til de tilsynsbelagte institutter, dog således, at beskyttelsen af oplysningerne om virksomhedernes forhold ikke forringes.

På denne baggrund agter vi i Venstre at stille et ændringsforslag, der sikrer dette, og som placerer kompetencen til at træffe afgørelse om eventuel tildeling af partsbeføjelser hos Finanstilsynet.

Den anden hovedbestanddel i lovforslaget er en opfølgning og en udmøntning af rapporten om håndtering af pengeinstitutkriser. Tidligere kriser har vist, at de eksisterende redskaber, vi i dag råder over, på flere måder er utilstrækkelige.

Venstre kan bifalde, at dette lovforslag således baner vejen for et bedre beredskab til håndtering af fremtidige pengeinstitutkriser, og vi kan tilslutte os den i forslaget valgte model.

Til sidst vil jeg nævne den del af lovforslaget, som vedrører en harmonisering af bestemmelserne om koncernforhold i de forskellige finansielle love samt regelforenkling. Dem kan Venstre også give sin støtte.

Set i lyset af den udvikling, der har fundet sted i den finansielle sektor såvel i Danmark som i resten af Europa, er det naturligt at tilstræbe harmoni i lovgivningen på dette område.

Pernille Sams (KF):

Det er jo et meget teknisk præget lovforslag, men hvis vi skal holde os til de politiske hovedlinjer, så har vi Konservative opfattelsen af, at

det alt i alt er et ganske godt forslag, ministeren har præsenteret.

Det er en lang forudgående debat, der igenem de seneste år har været om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle sektor.

På én gang vil vi Konservative sikre både privatpersoners og virksomheders legitime ret til at blive behandlet ordentligt og få mulighed for aktindsigt og klageadgang, hvis de reelt er part i en sag. Samtidig vil vi opretholde den finansielle sektors muligheder for at få fortrolige kundeoplysninger, uden at nogen risikerer at se disse informationer i forkerte hænder eller på forsiden af landets aviser. Det er den balance, vi skal finde, og som jeg også mener lovforslaget lægger sig pænt op ad.

For så vidt angår partsbegrebet, er det vores opfattelse, at Finanstilsynet tidligere har fortolket loven urimeligt restriktivt – så restriktivt, som det overhovedet var muligt inden for det danske sprogs muligheder – imens man ved at have anlagt en mere almindelig forvaltningsmæssig fortolkning af ordet part kunne have undgået de fleste uhensigtsmæssige situationer, kunne have undgået flere års debat og sikkert også denne lovændring. Men nu står vi her altså, og vi kvitterer for, at ministeren har lyttet til kritikken og nu udvider partsbegrebet en smule.

For så vidt angår tavshedspligten, er det min opfattelse, at ministeren ikke lægger op til en opstramning af tavshedspligten, men alligevel ser det ud til at blive tilfældet ved § 50 b, stk. 2, hvor tilsynet nu ikke skal udlevere dokumenter længere. Lige netop det forhold ønsker vi lidt nærmere belyst, for det ligner et tilbageslag, mens det ikke ser ud til, at det har været ministerens mening. Så det vil vi bore lidt i under udvalgsarbejdet.

For så vidt angår forbedring af mulighederne for at videreføre kriseramte pengeinstitutter, er det ændringer, der er nødvendige. Vi har set, hvor umulig situationen er, når det hele skal løses på en weekend, og hvis det så oven i købet var en weekend i andet halvår af et kalenderår, så var der først rigtige problemer, fordi skattefri fusioner forudsætter, at pengeinstitutter er i krise i første halvår.

Vi har en ting, som vi også har hæftet os lidt ved omkring proceduren for indfrielse af mindretalsaktionærer. Specielt for så vidt angår kursfastsættelsen, mener vi nok, det ser ud til, at lovforslaget ikke er præcist nok i relation til de fortolkningsdata, der skal lægges til grund

for kursfastsættelsen til mindretalsaktionærer. Værdifastsættelsen af aktierne, hvornår skal den foretages og efter hvilke principper?

Der er ikke fastlagt særlig præcise betingelser for det, heller ikke for, om det skal bedømmes efter going concern eller efter en afviklingssituation. I det hele taget mener vi, at mindretalsaktionærerne ikke ser ud til at have fået en tilstrækkelig præcis beskyttelse i den beskrivelse, der er.

Så det vil vi også spørge til i forbindelse med udvalgsbehandlingen, for det er vel i alles interesse, at der ikke efterfølgende kan rejses tvivl om, hvornår kursfastsættelsen i virkeligheden skal baseres.

Generelt bakker vi forslaget op og håber selvfølgelig ikke, at bestemmelserne vil blive aktuelle i forbindelse med overhængende kriser, men under alle omstændigheder er det godt at have bedre regler, end vi har på nuværende tidspunkt.

Ole Sohn (SF):

Forslaget til ændring af bank- og sparekasseloven m.v., der bl.a. bygger på Finanstilsynets rapport om harmonisering af reglerne om finansielle koncerner og Økonomiministeriets egen rapport om håndtering af pengeinstitut-kriser, indeholder en række fornuftige tiltag og kan give en på flere måder mere smidig måde at håndtere pengeinstitutkriser på.

Også oprettelsen af et værdiansættelsesnævn som nævnt i § 1, nr. 27, altså den nye § 48 a, er meget fornuftig. Men vi mener i SF, at det af stk. 3 bør fremgå, at de øvrige medlemmer, der skal udpeges til nævnet, skal have en særlig ekspertise i skattemæssig værdiansættelse af aktiver og passiver.

Da der er tale om afgørelser, der har betydning for skatteansættelsen for det modtagende pengeinstitut, er det ikke nok, at de pågældende nævnsmedlemmer har forstand på værdiansættelse. De skal også have forstand på de særlige skattemæssige regler, der er gældende for værdiansættelsen.

Vedrørende tavshedspligten for Finanstilsynet i den nye § 50 b skal det slås fast, at Finanstilsynet stadig skal besvare spørgsmål fra skattemyndighederne om konkrete forhold, når sådanne spørgsmål er omfattet af skattekontrollovens bestemmelser, og at Finanstilsynet skal meddele skattemyndighederne oplysninger, hvis det ved Finanstilsynets undersøgelse og sagsbehandling konstateres, at skatte- og af

giftslove overtrædes, eksempelvis hvis pengeinstitutter overtræder stempelafgiftsreglerne, reglerne om beregning af realrenteafgift, indberetningsregler til skattemyndighederne m.v.

Vedrørende partsbegrebet mener SF, som vi også har gjort gældende under en tidligere debat om L 49 og L 54, at dette begreb skal udvides. Det betyder, at bankkunder, herunder virksomheder, bør opnå partstatus i forhold til afgørelser truffet af Finanstilsynet, hvor disse mere eller mindre direkte berører bankkunden. Det medfører ret til klage, ret til aktindsigt m.v.

I dette spørgsmål er vi mere enige med enudrederen end med Økonomiministeriet, når denne foreslår, at det bør overvejes i visse situationer at give kunder partsstatus.

Under udvalgsarbejdet med lovforslaget vil SF forfølge ovenstående kritiske bemærkninger med en række spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg tager ordet, fordi det undrer mig, at der var et emne, som hr. Ole Sohn ikke kom ind på, nemlig spørgsmålet om at lovliggøre de ulovlige Spar Nord-skattefradrag.

Er det SF's opfattelse, at fremover skal man kunne overføre et fradrag fra den ene virksomhed til den anden på den måde, som man ved adskillige tilfælde gjorde det op gennem 1970'erne og 1980'erne ved ulovlig anvendelse af skattereglerne? Skal den praksis nu videreføres, bare med den ændring, at man gør det ulovligt lovligt?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nej, det er ikke SF's opfattelse. Derfor vil vi også forfølge spørgsmålet under udvalgsarbejdet, men vi har ikke helt den samme opfattelse som Enhedslisten, at det pr. automatik er en konsekvens af den nye lov.

Egil Møller (DF):

Efter et ønske fra Folketinget er der som bekendt udarbejdet en enudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning. Endelig foreligger der ligeledes en rapport om harmonisering af reglerne om finansielle koncerner. Det skulle hermed være tydeligt, at der er behov for ændringer i de finansielle love, således at der sker en harmonisering og en forenkling af reglerne for finansielle virksomheder.

Forslaget har været sendt til høring hos 37 organisationer. Et spørgsmål til ministeren: Hvorfor har man ikke sendt det til høring hos Dansk Journalistforbund?

Såfremt udvalgsarbejdet ikke byder på store overraskelser, vil Dansk Folkeparti formentlig kunne støtte lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lovforslaget følger op på anbefalingerne fremsat i enudredningen om den finansielle tilsynslovgivning, og det drejer sig først og fremmest om at præcisere reglerne for tavshedspligt. Som der også blev givet udtryk for af enudrederen, er det vigtigt at være varsom, når det gælder tavshedspligt.

I Det Radikale Venstre hilser vi lovforslaget velkomment, og vi hilser også velkommen, at der dermed kommer en præcision af, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Det er fornuftigt, at partsbegrebet udvides og præciseres, således at flere aktører end nu kan få partsstatus, hvis Finanstilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende.

Den anden store del af forslaget er en opfølgning af rapporten fra sidste år om håndtering af pengeinstitutkriser. Igen er det utrolig vigtigt, at vi sikrer den enkelte kunde i et pengeinstitut, såfremt instituttet skulle komme i økonomisk ufare. Der er ingen tvivl om, at de senere års eksempler på konkurser på pengeinstitutområdet understreger nødvendigheden af, at vi skaber klare regler for akut opståede kriser i et pengeinstitut.

Endelig betyder lovforslaget, at der sker en harmonisering af visse af bestemmelserne om concernforhold, ligesom der lægges op til en regelforenkling. Og med hensyn til regelforenklingen bør man kvittere for ministerens forslag, der vil betyde en betydelig lettelse af de administrative byrder, ikke mindst for små og mindre pengeinstitutter.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Som det vel er fremgået, er vi ikke tilhængere af det her lovforslag. Vi mener, det er utroligt, at den retstilstand, der blev afsløret op gennem 1970'erne og 1980'erne, nu bare skal lovliggøres. Det vil sige, at det, der skete i Kronebanken, i Bornholmerbanken og i Himmerlandsbanken, er noget, man fremover vil kunne gøre, men bare i overensstemmelse med lovgivningen.

Det bryder faktisk med det princip, at en virksomhed ikke kan få fradrag for tab, som den ikke har lidt. Det må altså være sådan, at for at få fradrag skal man selv have lidt et tab. Her får man fradrag for et tab, som en anden virksomhed har lidt. Det er vi imod, og jeg vil også godt spørge – jeg skal også nok stille spørgsmål om det under udvalgsbehandlingen – om ikke det i virkeligheden er imod reglerne for statsstøtte.

Det er jo sådan i en liberalistisk verden, at man kun er liberal, så længe det kan stå, for når det går galt, så skal vi alle sammen gribe ind og redde tingene. Når det kan være sådan i denne verden, så ønsker vi, at det skal ske helt åbent, så man kan se i et aktstykke, der skal igennem Finansudvalget, eller hvor det nu skal godkendes, hvad det koster af skattemidler, og hvor mange penge vi skyder i.

Vi synes i øvrigt, det skal være sådan, at pengene bliver skudt i i form af aktier, eller at man overtager ejendomsretten til det pågældende pengeinstitut, således at når det er kommet på fode og det måske viser sig, at det går lidt bedre end frygtet, så har det offentlige faktisk hold i værdierne og kan få de penge tilbage i statskassen, som det har lagt i for at redde pengeinstituttet.

Med et tilskud i form af et skattefradrag, ja, så forsvinder pengene jo bare ind i den private sektor.

Jeg vil gøre opmærksom på, at i Norge, hvor man gjorde det, at man overtog de nødlidende banker, er man faktisk endt med at have en meget betydelig milliardgevinst på at gå ind i bankredningerne på den åbne måde i stedet for på den fordækte måde.

Derudover er vi imod bestemmelserne om tavshed, som er alt for stramme. Det har vi også sagt om andre love. Vi vil også sige det om senere love, hvor der er tilsvarende regelændringer.

Vi har den opfattelse, at tavshedsbestemmelserne, som de ser ud, er mere til for ejernes og for myndighedernes skyld, end de er til for kundernes og for samfundets skyld, selv om det hele tiden er hensynet til kunderne, der bruges som argument for, at tavshedsbestemmelserne skal være så ekstremt mere stramme, end de er i alle mulige andre samfundsforhold.

Tom Behnke (FP):

Da fru Kirsten Jacobsen ikke kan være til stede, så har jeg lovet på vegne af Fremskridtspartiet at fremføre følgende:

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at der er brug for at få opstrammet reglerne om Finanstilsynets rolle. Når et pengeinstitut kommer i krise, skal der handles hurtigt og resolut, men Finanstilsynet skal ikke gå ind og være egentlig ledelse af pengeinstituttet.

Vi har i sagerne om Bikubens overtagelse af Bornholmerbanken og om Spar Nord oplevet et Finanstilsyn, som ikke varetog en korrekt rolle og opgavefordeling.

Fremskridtspartiet er enig i, at der skal kunne gives oplysninger til Rigsrevisionen, og vi er enige i de præciseringer af partsbegrebet, der sker. Så medmindre der under udvalgsarbejdet fremkommer kvalificerede argumenter imod forslaget eller synspunkter, der giver behov for ændringer, så vil vi støtte lovforslaget fra økonomiministeren.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg skal blot meddele, at Kristeligt Folkeparti generelt bakker forslaget op. Dog vil vi gerne have mulighed for at arbejde lidt mere med partsbegrebet, idet det er vores opfattelse, at kunder i større udstrækning skal have denne partsstatus.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Først tak for den altovervejende positive tilgang til at behandle lovforslaget.

Jeg skal nøjes med ganske få bemærkninger, og den første vil jeg vie til hr. Frank Aaen fra Enhedslisten. Jeg synes, det var en meget fri udlægning af det, lovforslaget beskæftiger sig med. Hr. Frank Aaen ved jo udmærket godt, at der har været mulighed for skattefrie fusioner. Det er en mulighed, der har eksisteret i mange, mange, mange år. Denne mulighed udvides lidt efter anbefaling fra den rapport, som er baggrunden for store dele af lovforslaget, nemlig rapporten om håndtering af pengeinstituttkriser.

Det, der sker, er, at man også i andet halvår af et regnskabsår, hvilket i denne sammenhæng er det samme som kalenderåret, vil kunne have skattefrie fusioner med tilbagevirkende kraft fra årsskiftet. Baggrunden for det forslag er, at hvis et pengeinstitut er så uheldigt at komme i en situation, hvor der skal foretages en fusion, så er det jo nærmest surrealistisk, hvis muligheden

for en fusion skal afhænge af, på hvilken tid af året ulykken sker, for at sige det lidt enkelt.

Jeg har i øvrigt noteret mig de bemærkninger og spørgsmål, der er blevet rejst, og skal ikke kommentere dem meget.

Hr. Ole Sohn nævner en række ting, der skal belyses, og det er selvfølgelig oplagt at belyse de typer af konkrete spørgsmål, som hr. Ole Sohn rejser. I virkeligheden er jeg ikke i stand til at svare helt præcist på det her, så det vil jeg faktisk afstå fra, for det tror jeg ikke ville være klart.

Hr. Egil Møller stiller så et spørgsmål, som er af mere politisk karakter, og som optager en del medier for tiden, også en del politikere, nemlig spørgsmålet om, hvorfor Dansk Journalistforbund ikke er blevet hørt om dette lovforslag. Jeg må sige, jeg er rimelig beåret af Dansk Journalistforbunds interesse for denne lovgivning, og jeg vil sige, det kommer lidt bag på mig, at der er så stor en interesse for netop det her fra Dansk Journalistforbund. Derfor spørger jeg også mig selv: Hvorfor er der den store interesse?

Jo, det er der åbenbart på grund af et stk. 2 i en af paragrafferne, som handler om, at selv om et institut samtykker, så er Finanstilsynet ikke berettiget til at offentliggøre oplysninger. Det er i bemærkningerne sådan set beskrevet ret grundigt, synes jeg selv, hvorfor det er et anbefalelsesværdigt stk. 2 at have i lovgivningen.

Og jeg vil gerne tilføje med sådan mere almindelige ord, at det, det drejer sig om, er, hvis et pengeinstitut, for at tage det som et eksempel, bliver spurgt om nogle ting af en journalist eller en politiker eller andre og så henviser til Finanstilsynet og eventuelt presset eller ikke-presset giver et samtykke til, at Finanstilsynet offentliggør visse specificerede oplysninger.

Så spørger jeg mig selv: Hvordan kan det være, at Dansk Journalistforbund ønsker, at det er Finanstilsynet, der offentliggør de oplysninger, som banken i X-købing har givet samtykke til bliver offentliggjort? Hvorfor i alverden er det ikke det nemmeste, at banken i X-købing selv offentliggør de oplysninger, som man giver samtykke til at andre kan offentliggøre?

Jeg kan kun finde ét svar på det, hvis jeg skal prøve at sætte mig ind i Dansk Journalistforbunds motiver, og det er, at det er nemmere at have fokus på én institution, end det er at have fokus på, jeg ved ikke hvor mange hundrede banker og andelskasser osv., der måtte findes over land og rige.

Jeg synes, det er fair at sige, at de, der er involveret i en sag, og som giver samtykke til, at ting offentliggøres, også selv påtager sig et ansvar for at offentliggøre det, der vedrører dem selv.

Og begrundelsen for det står faktisk temmelig godt beskrevet i bemærkningerne: at det ikke er nogen enkel sag, fordi Finanstilsynet ikke er i stand til ved sin offentliggørelse af deloplysninger i en større sammenhæng, der giver anledning til et presseforløb – og ingen kritik af det – at gå ud og korrigerer eventuelle fejlopfattelser eller supplere med ting, som kunne være berettiget for en egentlig sagsfremstilling.

Derfor synes jeg, man skal være virkelig opmærksom på, hvad det handler om, når vi taler om Finanstilsynets tavshedspligt.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jeg mener, at dette lovforslag med det indhold, jeg lige har diskuteret her, sådan set er med til at undergrave offentligheden i forvaltningen. Så derfor vil jeg egentlig godt spørge ministeren, om ikke det kunne være relevant alligevel at lade Dansk Journalistforbund udtale sig i sagen. Så kan vi til brug for udvalgsarbejdet se, hvorvidt det er relevant at tage hensyn til de argumenter, der er kommet frem, og eventuelt begrænse de muligheder, der er for, hvor langt man nu skal kunne gå ind og undersøge en sag.

Det kunne da godt være, man kunne sætte nogle bomme op og alligevel opfylde det krav, der stilles af mange, nemlig om offentlighed.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Kernen i diskussionen er det, der står i bemærkningerne: »at der skabes en forbedret skattemæssig retstilstand (skattefri fusion i 2. halvår ved etablering af et værdiansættelsesnævn samt skattefri fusion uden bortfald af eventuelt underskud)«.

De konstruktioner har alene til formål at give mulighed for, at det underskud, der er oparbejdet i det ene pengeinstitut, kan videreføres i det fortsættende pengeinstitut, selv om det tab jo allerede er godtgjort én gang, nemlig ved at overtagelsesprisen for det pengeinstitut, der er nødlidende, jo selvfølgelig er nedskrevet med det beløb, der er tabt. Derfor får det overtagede pengeinstitut pengene to gange, først som en lav pris for pengeinstituttet og dernæst som et skattefradrag.

Men vi skal nok vende tilbage til det i udvalget.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Egil Møller:

Jeg synes, det vil være lidt fjollet – undskyld udtrykket, det var ikke møntet på ordføreren for Dansk Folkeparti – hvis Økonomiministeriet skulle sende et lovforslag, som i dag er fuldstændig offentliggjort og behandles i Folketinget, til Dansk Journalistforbund. Dansk Journalistforbund kan jo henvende sig til Erhvervsudvalget, til ministeren osv. med deres opfattelse af sagen, og på den baggrund kan Erhvervsudvalget stille spørgsmål til ministeren, og jeg kan komme i samråd, osv. osv.

Det er sådan set ikke af ond vilje, at lovforslaget ikke er sendt til høring i Dansk Journalistforbund. Det har bare ikke ligget i kortene, at det er med i den høringsberettigede kreds.

I et demokrati kan enhver jo heldigvis forholde sig til en lovgivning, hvis de har interesse i sagen – og det har Dansk Journalistforbund givet udtryk for – og derfor vil jeg da anbefale forbundet at henvende sig til Erhvervsudvalget med spørgsmål, og de vil straks blive behandlet i ministeriet med svar.

Til hr. Frank Aaen:

Jamen jeg er fuldstændig enig med hr. Frank Aaen i, at vi vender tilbage til hele det her spørgsmål under udvalgsarbejdet, det har jeg klart forstået.

Jeg må sige, det er nu ikke underligt, at en virksomhed, som man overtager, overtager man på visse betingelser, som bl.a. også handler om det, hr. Frank Aaen talte om. Det har jo noget at gøre med værdiansættelsesnævnets opgave osv. Men lad os vende tilbage til det under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Ministeren nævner: Det lå ikke i kortene, at man også skulle sende forslaget til høring hos Dansk Journalistforbund.

Nej, men det afgørende er jo også i alle situationer, om man har alle kort på hånden, så man også er i stand til at give dem ud efterhånden. Jeg synes, at det var ganske naturligt, at et af kortene på hånden havde været Dansk Journalistforbund.

Men jeg er så tilfreds med, at ministeren seriøst, går jeg ud fra, vil tage de bemærkninger

op til overvejelse, der måtte komme fra Dansk Journalistforbund, og som vi formentlig ser under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 23: Forslag til lov om ændring af lov om et skibsfinansieringsinstitut. (Tavshedspligt, klageadgang og straf).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 7/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Da vores ordfører, hr. Poul Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremlægge følgende:

Socialdemokratiet er positivt over for det fremsatte lovforslag, der lægger op til tilsvarende regler som dem, der gælder for banker og sparekasser.

Pia Larsen (V):

Da heller ikke Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand, kan være til stede, skal jeg kort sige, at vi principielt er enige i forslagens intentioner, men der kan være enkelte tekniske spørgsmål, som vi vil se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Som sagt er vi positive over for lovforslaget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn som ordfører.